

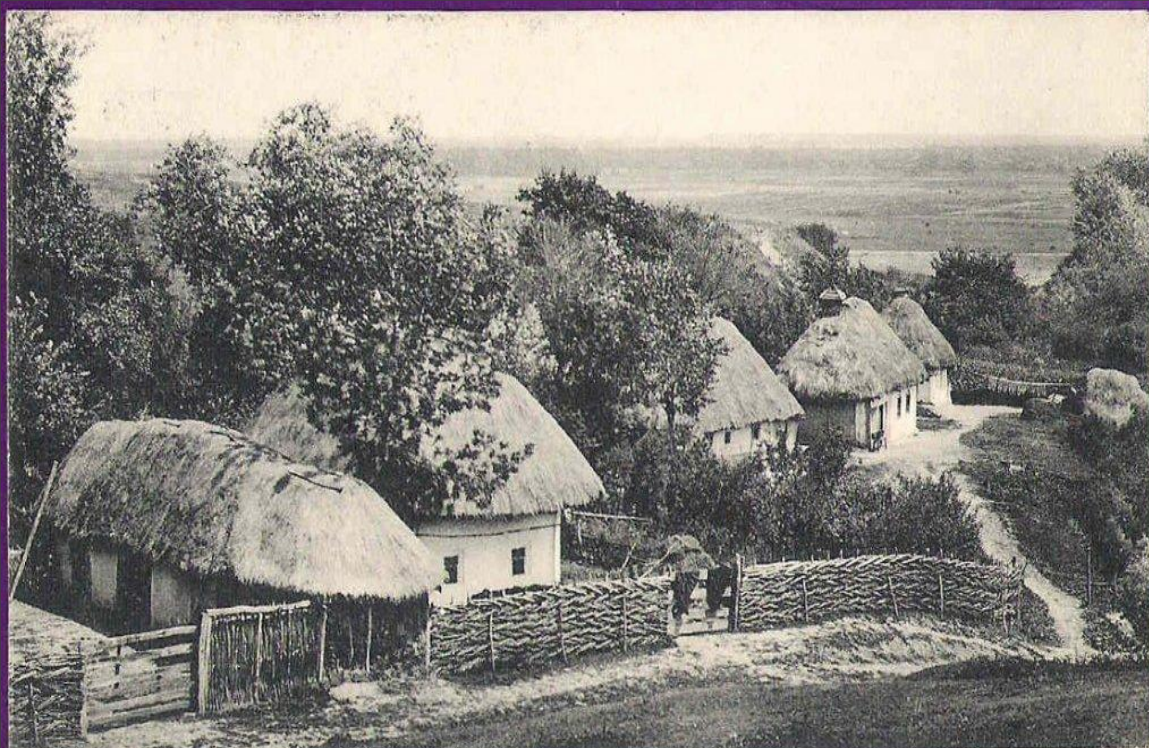
Орієнтовно це було в серпні
1843 року.

За твердженням запорізьких
дослідників, нога Кобзаря
ступила на Хортицю 4 (19)
серпня. Однак це лише
припущення. Адже з
покоління в покоління
запоріжці передавали
спогади лише про те, у якому
саме місці зійшов на острів
поет. До Катеринослава (нині
— Дніпропетровськ) він
приплив кораблем, а далі
простував пішки. І не
поштовим трактом, через
німецькі колонії, а стежками,
вздовж порогів.

Шевченко ночував у селі Августинівка, читав «Катерину» селянам, які зібралися на гостини у хатині Сербиненків. Наступного ранку він пішов далі і надвечір, здолавши Кічкаську переправу, зупинився біля вітряків на околиці села Вознесенівка. Прибульця угледів і взяв на нічліг місцевий «аксакал» Прокіп Булат.

Малороссія,
Petite Russie.

село Вознесенівка

2-е пад. № 5780. Фот. В. А. Свѣтличнаго.

Запорожье.

Син господаря, Роман Булат, кілька днів поспіль перевозив гостя на острів і з часом розповідав, де саме пролягла основна «Тарасова стежка» ночував Шевченко у Булатів у плетеній бесідці під грушею, яка збереглася донині!

Хортиця, «Тарасова стежка».
Її тут було облаштовано у
травні 2005 року

ТАРАСОВА СТЕЖКА

Любий друже!

Будь ласка, зупинись. Налаштуй
своє серце на добро і чуйність.
Перед тобою одна із стежок,
якими улітку 1843 року ходив
Марас Григорович Шевченко.
Пройдись і ти слідом
за Великим Спрадником,
і нехай тебе осінить
ХОРТИЦЬКА БЛАГОДАТЬ.

Любий друже!
Будь ласка, зупинись.
Налаштуй своє серце на
добро і чуйність. Перед тобою
одна із стежок, якими улітку
1843 року ходив Тарас
Григорович Шевченко.
Пройдись і ти слідом за
Великим Страдником, і нехай
тебе осінить хортицька
благодать.

